

A propósito de Elly / Darbareye Elly / About Elly

Direcció: **Asghar Farhadi**

Festival de cinema asiàtic
+MOSTRA / Sala 7

Països: Iran i França (2009)

Fitxa tècnica

Guió Asghar Farhadi (història: Azad Jafarian, Asghar Farhadi) **Fotografia** Hossein Jafarian **Música** Andrea Bauer **Interpretació** Golshifteh Farahani, Taraneh Alidoosti, Mani Haghighi, Saber Abbar, Shahab Hosseini, Merila Zarei, Peyman Moaadi, Rana Azadivar, Ahmad Mehranfar **Durada** 119 min **Gènere** Drama **Llengües** Persa i alemany, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

L'Ahmad, un iranià que viu a Alemanya des de fa anys, torna de vacances al seu país natal. Els seus amics de la universitat celebren la seva arribada amb una excursió de tres dies al mar Caspi. La seva amiga Sepideh, que sap que s'acaba de divorciar d'una alemanya, convida l'Elly, la mestra de la seva filla. L'endemà, l'Elly desapareix sense deixar rastre, i tots culpen la Sepideh per haver-la convidat. A poc a poc, la veritat sobre l'Elly acaba sortint a la llum. Seleccionada per l'Iran com a candidata a l'Oscar 2010 a la categoria de pel·lícula de parla no anglesa. (FilmAffinity)

Crítica

Per a fans del drama psicològic amb enigma a dins

El que comença com el relat costumista, gairebé en to de comèdia lleugera, del viatge de cap de setmana d'un grup d'amics amb una convidada de pedra, una mestra d'escola que amb prou feines coneixen, acaba com el retrat en negatiu d'una comunitat a la vora de la seva autodestrucció. Som al territori de *La aventura* (1960), d'Antonioni: la desaparició de l'Elly, la intrusa que semblava predestinada a ser protagonista, replanteja la trama, reorganitza la relació entre els personatges, i transforma un paisatge idíl·lic en un interior claustrofòbic, el mar en calma com l'oceà que ho devora tot.

Ashgar Farhadi utilitza l'Elly com a frontissa per dividir la pel·lícula, per reformular el to i timbre d'un relat, que, de sobte, es torna fosc i inquietant, convertint unes vacances a peu de mar en un infern de mentides i ocultacions. Aquesta és una pel·lícula sobre el poder centrífug de l'absència, sobre la capacitat d'un fantasma del qual gairebé no sabem res per extreure el pitjor de cadascú. Esplèndids actors els d'aquesta pel·lícula iraniana que sembla un assaig sobre els misteris de la condició humana: quan envasem al buit una persona, quan l'aïllem del seu cos present, és quan menys la coneixem, o quan més ens adonem del poc que ens coneixem a nosaltres mateixos.

El millor: El sorprenent canvi de to a meitat de metratge.

El pitjor: A estones és una mica repetitiva.

Sergi Sánchez - fotogramas.es